

- 198 LJUBOVIĆ, Amir. Znanstveni i stručni rad Fehima
~~Nametak.~~ *Prilozi za Orijentalnu Filologiju*, 52-53 /
2002-03 (2004) pp.9-14. [Homage to Fehim
Nametak.]
-

The Ottoman Empire on one side and Austria joined by Venice on the other got fed up with the mutual war lasting for fifteen years (1683—1699) and made efforts to make peace and establish firm borders. The Republic of Dubrovnik as well as some other European countries such as England, for example, were also interested in that peace. Each of the parties tried to come to the best terms. The Ottoman Empire wanted to retain as many occupied territories as possible, Austria to expand its borders, Venice aimed at new territories and the Republic of Dubrovnik to maintain the priority in the trade with neighbouring countries. All of them wanted to have as safe borders as possible.

Therefore, all the parties tried to have the information about the political situation in the warring countries and sent their devotees to the territories which were to be the subject of the future parleys to gather the data about the situation there, about the preferences of the population etc., and send them back to their governments. The secret agents were also recruited from the countries that had to be negotiated about.

This paper deals with all that in detail on the basis of the archive material and the respective literature.

ANALI Gazi Husrev-begove biblioteke
 o. XI-XII, Sarajevo-1985,
 s. 331-333.

IN MEMORIAM

U ovoj knjizi Anala... bilježimo, već po tradiciji, smrt:

Dra hadži Abdurahmana Nametka, umirovljenog profesora Visoke tehničke škole u Mostaru,

Muhameda A. Mujića, naučnog radnika Orijentalnog instituta u Sarajevu,

Dra Ahmeda Tuzlića, umirovljenog profesora Filozofskog fakulteta u Sarajevu,

Abdulaha Polimca, šeriatskog suca i pravnika u mirovini,

Ahmeda Selimovića, imama i mualima i dugogodišnjeg službenika Gazi Husrevbegove biblioteke u Sarajevu, te

Seida Traljića, višeg predavača na Filozofskom fakultetu u Zadru.

Prof. dr Hadži Abdurahman Nametak rođen je u Mostaru 7. oktobra 1908. Mekteb, ruždiju i gimnaziju je završio u rodnom mjestu. Potom se upisao na Filozofski fakultet u Zagrebu, gdje je studirao književnost, francuski jezik i nacionalnu historiju. U međuvremenu je 1931. godine pohađao predavanja na Sorboni u Parizu. Po završetku studija služio je kao profesor gimnazije, prvo u Bihacu a poslije u Mostaru. Poslije kapitulacije stare Jugoslavije proveo je jedno vrijeme u njemačkom zarobljeništvu kao rezervni oficir jugoslavenske vojske. Kad se vratio iz zarobljenštva, postavljen je za upravitelja pozorišta u Banjoj Luci, gdje je ostao do u jesen 1944. godine, kad se vratio u Mostar. Poslije Oslobođenja i povratka iz JNA polovinom 1945., pa do kraja 1947. godine, vodio je jednu privatnu knjižaru u Mostaru. Iza toga je bio profesor Srednje poljoprivredne škole i direktor Niže realne gimnazije u Čapljini, pa profesor Učiteljske škole u Mostaru, zatim direktor gimnazije u Ljubuškom, da 1. septembra 1959. bude postavljen za lektora Narodnog pozorišta u Mostaru. U septembru 1965. izabran je za redovnog profesora na Visokoj tehničkoj školi u Mostaru za predmet Kultura govora i pisanja. Na tom položaju ostao je do odlaska u mirovinu u novembru 1968. godine. Da bi mogao zamjenjivati oca Hasan efendiju u dužnosti imama, položio je imamski ispit pred mostarskim muftijom Hafiz Omer ef. Džabićem. Prije smrti na nekoliko godina obavio je i hadž. Umro je 11. X 1982. godine.

Prilikom boravka u Parizu upoznao se sa drom Mirzom Abdurahmanom (Milivojem) Malićem, i kad je ovaj umro 12. X 1935. godine, Nametak je napisao u Novom Beharu (god. IX/1935-36, br. 7—8, str. 113—115) nekrolog, u kome je o njemu iznio vanrednih podataka, nje-

D. 501

veoma aktuelne. Knjigu je izdao Glavni odbor El-Hidaje 1944. godine, a autor ju je napisao za dva mjeseca.

Kad god se ukazala potreba da se nešto obradi, što je nedostajalo u Islamskoj vjerskoj zajednici, rahm. hadži hafiz Ibrahim ef. se odmah odazivao ako je to od njega traženo. Tako je na zahtjev Starješinstva IVZ u BiH izradio priručnik **Uputa u arapsko pismo** (Sarajevo, 1967.). Za iste potrebe i na zahtjev opet Starješinstva, a u zajednici sa hadži hafiz Kjamil ef. Silajdžićem napisao je **Tedžvid-Pravilno učenje Kur-ana** (Sarajevo, 1973.). Ovo je najbolji tedžvid, koji je kod nas štampan, premda smo i prije njega imali ih nekoliko. Ovaj tedžvid sadrži i poglavlje, kojih u dotadanjim tedžvidima nije uopće bilo (arapska abeceda, o mushafu, napomene učačima i slušačima Kur-ana, iskaz pojmova i termina). Time je udovoljeno jednoj našoj nasušnoj potrebi. Ovaj tedžvid će dobro doći ne samo učenicima medresa i studentima Islamskog teološkog fakulteta, nego i svima, koji hoće da pravilno nauče učiti u Kur-anu.

Rahmetli hadži hafiz Ibrahim ef. je bio odličan prevodilac. I najskroženije stvari uspješno je prevodio i prilagođavao srpskohrvatskom jeziku. Prevodio je u glavnom s arapskog jezika, manje turskoga. Najvrednije svakako je, od onoga što je objavljeno, **Vjerovanje u Boga u svijetlu filozofije, nauke i Kur-ana** (Sarajevo, 1976.). Kako je prevodilac u ovom poslu uspio, pokazuju riječi iz predgovora ovoj knjizi: »Na kraju napomenuli bi i to da je prevod profesora Ibrahima ef. Trebinjca bio vrlo uspješan. On se prihvatio složenog i teškog zadatka, jer je trebalo arapski visoki stil, krcat filozofskim i naučnim terminima pretočiti u srpskohrvatski tekst. On je to uspješno savladao i, koliko su to dozvolili terminološki izrazi, do krajnosti pojednostavio i unio veliki trud da stručne izraze prevedu na razumljiviji jezik. Ovo je tim bilo teže što se autor poslužio zamišljenim dijalogom kojeg je prevodilac, radi jednostavnosti i lakšeg shvaćanja, vješto izbjegao«. U rukopisu je ostao prevod s arapskog **Muhamed a. s.** od Muhameda Hejkela, a sa turskog jezika **Adem i Hava** (Adam i Eva), roman od turskog književnika Mualima Nadžija.

Uvijek raspoložen i spreman na šalu, makar i na svoj račun, rado je bio viđen u svakom društvu. Ali kad se radilo o ozbiljnim stvarima, prilazio im je s velikim oprezom, nastojeći da se zauzme najbolje i najispravnije rješenje. Nastojao je pomoći slabijem i ugroženom. To mu je podizalo ugled u učima dobronamjernih ljudi.

Rahimehullahu teala!

Mahmud Traljić

Glasnik, cilt: XLV/sest: 6 (1982)

Sarajevo, s. 753-754

prof. dr hadži
abdurahman nametak

11. oktobra 1982. umro je u Mostaru dr Abdurahman Nametak, profesor, književnik i znanstveni radnik.

Rođen je u Mostaru, 7. X 1908. od oca Hasan-efendije i majke Fatime, rođene Čatrnja. Hasan-efendija je bio obrazovan čovjek i ljubitelj knjiga pa je i sam ponešto pisao i prevodio sa turskog. U skladu sa svojim afinitetom prema knjizi i nauci, školovao je i svoju djecu. Abdurahman je svršio dva razreda mekteb-i ibtidaije i četiri razreda ruždije, a potom gimnaziju. Septembra 1928. upisao se na Filozofski fakultet zagrebačkog sveučilišta gdje je studirao jugoslovenske književnosti, francuski jezik i nacionalnu historiju. Diplomirao je početkom februara 1933. godine. U toku 1931. godine pohađao je predavanja na Sorboni u Parizu odakle se vratio u Zagreb u jesen iste godine. Po diplomiranju nije mogao odmah dobiti profesorsku službu pa je na pismeno odobrenje mostarskog muftije, Hafiz Omer-efendije Džabića, jedno vrijeme zamjenjivao oca kao imam Jahja-esfel i Tabačice džamije.

Politički proganjan nije pozivan na odsluženje kadrovskog roka pa je tek, po posebnoj molbi, pozvan u Školu za rezervne pješadijske oficire u Sarajevu u kojoj je služio i kadrovski rok završio kao rezervni potporučnik (od 28. XII 1934. do 28. IX 1935).

Kao suplent gimnazije u Bihaću služio je od januara do konca oktobra 1936. kada je po molbi premješten za suplenta gimnazije u Mostaru gdje je ostao do mobilizacije 1941. Od 1941. do 1943. bio je u zarobljeništvu u Njemačkoj, a u oktobru 1943. postavljen je za intendanta (upravitelja) Kazališta u Banjoj Luci do polovine septembra 1944. kada je napustio tu dužnost i vratio se u Mostar. Mobilisan je 1. III 1945. u JNA. Najprije je služio u Bileći, zatim u Mostaru i Tersani kod Metkovića. Demobilisan je 25. VII 1945. Od tada do konca 1947. vodio je knjižaru svoga punca u Mostaru. Početkom novembra 1947. postavljen je za profesora Srednje poljoprivredne škole u Čap-